

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

دانشکده علوم پایه و فناوری‌های نوین زیستی

پایان نامه دوره دکتری تخصصی (PhD) زیست‌شناسی جانوری گرایش تکوینی

افزایش پتانسیل ترمیم انگشت موش C57Bl/6 با استفاده از سلول‌های شبه بلاستمای حاصل از بیش‌بیان ژن‌های *Msx1* و *Msx2* در سلول‌های بنیادی مزانشیمی جدا شده از مغز استخوان

نگارش

لیلا تقی‌یار

استاد راهنما

دکتر محمدرضا باغبان اسلامی نژاد

استاد مشاور

دکتر ناصر اقدمی

اسفند ماه ۱۳۹۵

فرم ۰۸/د

بسمه تعالی
صور تجلسه دفاع از رساله

با تأییدات خداوند متعال و با استعانت از حضرت ولی عصر(عج) جلسه دفاع از رساله خانم لیلا تقی یار تحت عنوان: "افزایش پتانسیل ترمیم در نوک انگشت موش c57 با استفاده سلول‌های شبه بلاستمای حاصل از سلول‌های بنیادی مزانشیمی جدا شده از مغز استخوان القاء شده با ژن MSX1 و MSX2" در تاریخ ۹۵/۱۲/۱۸ با حضور هیأت داوران در دانشگاه علم و فرهنگ برگزار گردید. بدینوسیله، ارزشیابی نهایی رساله به شرح ذیل است.

قبول با نمره ۲۰ به حروف: بیست (عالی) □ دفاع مجدد □ مردود □

امضا	رتبه علمی	نام و نام خانوادگی	اعضای هیات داوران
	دکتر	دکتر محمد رضا باغبان اسلامی نژاد	۱- استاد راهنما اول
			۲- استاد راهنما دوم
			۳- استاد مشاور اول: دکتر ناصر اقدمی
			۴- استاد مشاور دوم
			۵- استاد داور داخلی ۱: دکتر عباس پیریایی
			۶- استاد داور داخلی ۲: آقای دکتر رضا مقدس علی
			۷- استاد داور خارجی ۱: دکتر علی صمدی کوچکسرای
			۸- استاد داور خارجی ۲: دکتر محمود تلخابی
			۹- نماینده تحصیلات تکمیلی: دکتر علیرضا یوسف زاده

اداره خدمات آموزشی و تحصیلات تکمیلی

بر اساس ماده ۲۰ آیین‌نامه آموزشی درجه ارزشیابی رساله به شرح زیر است:

الف: مردود (کمتر از ۱۶)	
ب: نمره از ۱۹ تا ۲۰	عالی
نمره از ۱۸ تا ۱۸/۹۹	خوب
نمره از ۱۶ تا ۱۷/۹۹	قبول (با درجه خوب)

ضروری است که یک نسخه تکمیل شده این فرم مطابق شیوه نامه تدوین رساله در ابتدای رساله الصاق می گردد.

تقدیم به

همسر مهربان و فداکارم مهندس شاهین حسینی، که گذشت و
مهربانیش برای من ستودنی است.

و به پسر عزیزتر از جانم یزدان مهر حسینی که از پروردگار مهربان
خواهان ملاقات با والاترین استادان اخلاق و بهترین تجربه‌ها در
زندگیش هستم.

تقدیر و تشکر

سپاس بیکران یزدان پاک را که من اجازه داد طعم مهر ، قهر و بزرگیش را بچشم.

از استادان بزرگوایم جناب آقای دکتر اسلامی و دکتر بهاروند که همواره در محضرشان درس علم و عمل آموخته‌ام.

از پدر و مادر بزرگ قدرم که با و جدیت و تمام توان، در تمام مراحل زندگی پشتیبان و یاورم بوده و هستند.

از تمامی همکاران و دوستان عزیزم که مرا در به سر انجام رسیدن این پایان‌نامه یاری نمودند.

چکیده

هدف: قطع انگشت/اندام حرکتی انسان یکی از رویدادهای رایج در اثر تصادف و یا بیماری‌هایی مثل دیابت است. به‌طور طبیعی برخلاف دوزیستان، توانایی ترمیم انگشت/اندام حرکتی در پستانداران بالغ وجود ندارد؛ ایجاد سلول‌های بلاستما (Blastema Cells (BCs) از فرایندهای کلیدی در ترمیم اندام حرکتی دوزیستان است. این سلول‌ها، سلول‌های مزانشیمی با توانایی تولید تمام بافت‌های از دست‌رفته است، ژن‌های *Msx1* و *Msx2* ژن‌های اصلی این سلول‌هاست که در ترمیم اندام حرکتی از طریق تکثیر سلولی (*Fgf8*) و تمایز به استخوان (*Bmp4*) نقش عمده‌ای دارند. در حالت طبیعی، دسترسی به این سلول‌ها بسیار مشکل است و از طرفی ویژگی اطلاعات مکانی (positional information) که از مهم‌ترین خصوصیات این سلول‌هاست، جایگزینی آن‌ها با سایر منابع سلولی از جمله سلول‌های بنیادی مزانشیمی (MSCs) Mesenchymal stem cells را مشکل کرده است؛ بنابراین در این طرح ما بر آن بودیم تا با تولید سلول‌های شبیه بلاستمای Blastema-like Cells (BICs)، منبع سلولی جدیدی معرفی کنیم، که علاوه بر توانایی ترمیم انگشت قطع شده‌ی موش C57BL/6، که در حالت طبیعی توانایی ترمیم ندارد، گامی بیش‌تر در جهت شناسایی خصوصیات سلول‌های BCs در *in vitro* بردارد.

روش کار: برای این منظور با استفاده از بیش‌بین ژن‌های *Msx1* و *Msx2* در سلول‌های بنیادی مزانشیمی جدا شده از مغز استخوان موش C57BL/6 mouse Bone marrow-derived Mesenchymal Stem Cells (mBMSCs) که به ترتیب با ژن‌های GFP و dtTomato همسانه‌سازی شده بودند، سلول‌های BICs تولید شد. سپس خصوصیات تکثیری، کلونی‌زایی، بیان ژن‌های *Msx1*، *Msx2*، *Fgf8* و *Bmp4* و همچنین توانایی تمایز آن به دودمان‌های اسکلتی بررسی و با سلول‌های BCs جدا شده از انگشت موش ۳ روزه و سلول‌های mBMSCs (گروه کنترل) مقایسه شد.

نتایج: سلول‌های BICs به‌طور معنی‌داری توانایی تکثیر و ایجاد کلونی‌زایی بیش‌تری نسبت به سلول‌های mBMSCs و BCs نشان داد. همچنین این سلول‌ها، ژن‌های *Bmp4* و *Fgf8* را به ترتیب ۳۵۰ و ۱۵۰ برابر سلول‌های mBMSCs بیان کردند. سپس با بررسی مارکرهای اختصاصی BCs در

BICs ماهیت بلاستمایی آن تایید شد. در ادامه، توانایی ترمیم مدل انگشت قطع شده‌ی موش C57BL/6 توسط سلول‌های BICs (گروه‌های MSX1, MSX2, و MSX1/2) بررسی شد. نتایج بافت‌شناسی نشان داد، بیش‌ترین میزان ترمیم از نظر ایجاد بافت استخوان طبیعی، ناخن، درم و بافت هم‌بند به ترتیب در گروه MSX1/2، MSX1، و MSX2 نسبت به گروه mBMSCs و BCs مشاهده شد. طول استخوان رشد کرده در گروه MSX1/2 به‌طور معنی‌داری ۳-۴ برابر گروه mBMSCs بود ($P < 0.001$). بررسی بلوغ استخوان ۱۰ هفته بعد از تزریق سلولی، تشکیل استخوان بالغ تراکولار را نشان داد.

نتیجه‌گیری: در مجموع در مطالعه حاضر، برای اولین بار BICs به عنوان یک منبع سلولی جدید معرفی شد، که قابلیت ترمیم انگشت قطع شده‌ی موش را دارد، از طرفی این منبع سلولی جدید قابل جایگزین و دسترس برای اهداف آتی ترمیم اندام حرکتی است. در آینده با انجام بهینه‌سازی‌های لازم، برای درمان اندام حرکتی/انگشت قطع شده‌ی انسان در کلینیک نیز کاربرد دارد.

کلید واژگان: ژن‌های *Msx1* و *Msx2*، سلول‌های mBMSCs، سلول‌های شبه بلاستما (BICs)، سلول‌های بلاستما (BCs)، ترمیم.